

Joan Pere Le Bihan és el director de l'escola Bressola de Perpinyà, un dels pocs centres educatius de la Catalunya del Nord que fa servir el català com a llengua vehicular.

Aquesta escola, juntament amb la de l'associació Arrels i d'altres que duen a terme la seva tasca a l'Estat francès en una llengua que no és la majoritària, han gaudit fins a l'any 86 d'un conveni amb el ministeri d'ensenyament francès pel qual rebien unes ajudes pressupostàries. Posteriorment, les ajudes es van aturar i es troben a l'espera del desenvolupament d'una llei que reguli l'ensenyament en llengües que no siguin el francès, atès

el buit legal que hi ha en aquest aspecte. Le Bihan no és gaire optimista respecte la voluntat política del govern francès pel que fa a la situació del català com a llengua minoritària en general i respecte les escoles catalanes de la Catalunya del Nord en particular. Aquesta setmana, els Grups de Defensa de la Llengua de Girona han iniciat una campanya de suport a les escoles que inclou la celebració, demà, d'una marxa urbana popular i un debat sobre la situació del català a l'altra banda dels Pirineus. Amb aquest motiu, Joan Pere Le Bihan ha estat a Girona i hem pogut mantenir amb ell aquesta entrevista.

JOSEP MIR

— Abans de la creació de l'escola per part de l'associació La Bressola, no hi havia cap centre que fes ensenyament en català?

— No. L'ensenyament en català a la Catalunya del Nord no existia.

— Aleshores, neix principalment amb aquesta intenció?

— Sí. Es va començar l'any 1976 amb classes de parvulari i es va desenvolupar fins arribar a ser escola primària, amb la peculiaritat que el català és sempre la llengua vehicular de l'escola i s'introdueix l'ensenyament del francès com a assignatura a partir del que aquí seria el tercer d'EGB.

— En els primers anys de la seva existència, hi va haver algun contacte amb les institucions per aconseguir ajuts econòmics?

— De fet, no vam tenir cap subvenció important pública fins a l'any 1983.

— S'havia buscat abans?

— I tant que sí. Però no hi va haver manera d'obrir un debat amb el ministeri d'ensenyament francès, que és qui hauria de tractar aquests temes, fins a l'any 83. Abans hi havia hagut un contacte amb el ministeri de cultura, que va donar una subvenció, però fins aquest moment no hi va haver cap ajut, quan les escoles privades franceses tenen els mestres pagats per l'Estat. La Bressola ha hagut de créixer en concurrència amb unes escoles, gairebé totes sub-

Le Bihan: «França nega l'ajut a les escoles catalanes»

vencionades per l'Estat, siguin públiques o privades.

— Com apareix, doncs, la subvenció?

— Es va fer un front comú entre La Bressola, les escoles bretones, les ikastoles del País Basc, les escoles d'Occitània i l'escola corsa i vam arribar a signar un conveni de tres anys amb el ministeri francès, la qual preveia que l'Estat donaria una subvenció del cinquanta per cent dels salaris dels mestres que ell reconeixeria.

— Quins no reconeixia, doncs?

— El problema que hi van posar és que els mestres havien de ser de nacionalitat francesa i titulats a França, per la qual cosa no reconeixien els mestres que vénen d'aquest costat dels Pirineus, amb nacionalitat i titulació espanyoles i no podien entrar en el conveni.

— Amb l'acabament del conveni, com queda la situació?

— L'any 86, es va signar un acord d'integració de les escoles que he esmentat en el siste-

ma educatiu francès amb una derogació especial per la pedagogia aplicada. El problema va sortir quan el consell constitucional francès va derogar aquesta integració dient que no era possible si no es preveia una llei específica que parlés del reconeixement d'aquestes escoles i de la possibilitat de fer servir aquestes llengües com a vehi-

El director de La Bressola de Perpinyà no creu que el govern francès vulgui crear el marc legal per a l'ensenyament en català

cles de l'ensenyament.

— La llei no ho preveu?

— No. A França no hi ha cap llei que prevegi la possibilitat d'ensenyar en cap llengua que no sigui el francès.

— I no hi ha voluntat de crear aquest marc legal per part del govern francès?

— Quan els socialistes tenien

majoria absoluta, semblava que tenien un projecte de llei que preveia el reconeixement de les llengües anomenades «regionals». Aquesta llei mai no va arribar a ser debatuda al Parlament francès. Sé que hi ha algun altre partit que té un projecte semblant, però de fet no noto a nivell de l'Estat francès en la seva globalitat cap voluntat de reconèixer la nostra llengua. Més aviat al contrari. I, per ara, no crec que tinguem la possibilitat de tenir una llei d'aquest tipus.

— El nivell de persones que parlen català a Perpinyà com afecta al funcionament d'una escola com La Bressola?

— Es dona el cas que la gent que menys parla el català és qui més porta la seva mainada a l'escola. Hi ha persones que poden tenir cognoms catalans i que no parlen català perquè ha estat una llengua perseguida durant més de tres-cents anys, però que ens diuen «jo sóc català, no sé parlar la meua llengua, però vull que el meu fill la sàpiga». El fet

que no hi hagi gaire gent que parli català a la Catalunya del Nord significa que l'escola catalana no s'hagi de desenvolupar. L'experiència ens diu el contrari.

— La Generalitat pot fer alguna cosa en aquesta situació, des del Principat?

— Ho té molt difícil perquè la Generalitat té un àmbit territorial ben determinat. El que sí es podria fer seria intentar incloure el català dins dels convenis que se signen entre França i Espanya. Actualment, hi ha uns tres-cents mestres espanyols ensenyant castellà a França i, respecte al català, essent una de les llengües oficials de l'Estat espanyol, no hi ha cap raó perquè no tingui també els seus mestres com els té el castellà.

— Com és la lluita a favor del català en una república democràtica com l'Estat francès?

— Hem d'arribar a trencar unes mentalitats que han estat emmotllades durant molts. En aquest cas, pensem que cal posar l'Estat francès davant la seva responsabilitat de cara a nosaltres, per una banda, i de cara a les institucions europees per l'altra. Ara ens satisfà que el Parlament europeu hagi aprovat una resolució que reconeix les escoles com les nostres. Si l'Estat francès ho accepta, serà bo, i si no ho fa ho hem de denunciar democràticament. No podem esperar un canvi polític, com es va fer a l'Estat espanyol, ja que no ens trobem en un règim dictatorial.

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL

BORSA DE BARCELONA

AIGUA, GAS I ELECTRICITAT			CIMENTOS I CONSTRUCTORS		
	Anterior	Dia 15		Anterior	Dia 15
Catalana de Gas	581	580	Asland	920	917
Aigües de Barcelona	390	391	Sanson	1.300	—
Eléctricas de Zaragoza	113	—	Dragados y Construcciones	422	418
Enher S/B	84	82	Fomento y Obras	960	—
Fecsa	—	—	SIDEROMETAL·LÚRGIQUES		
Fenosa-Unión Eléctrica	78	79,25	Altos Hornos de Vizcaya	65	65
Hidruña	70	70	Citroën Hispania	1.160	—
Hidroeléctrica española	82,50	81,25	Fasa Renault	585	582
Iberduero	115,75	115	Finanzauto	—	540
Sevillana de Electricidad	94,75	93,75	Material y Construcciones	—	—
BANCS			Metalúrgicas Santa Ana	—	440
Bilbao	1.420	1.430	Motor Ibérica	282	293
Central	1.150	1.155	Duro Felguera	415	420
Hispano Americano	640	656	PAPERERES		
Vizcaya	1.470	1.520	Sarrío	390	405
Banesto	1.123	1.121	Torras Hostench	2.150	2.200
Santander	1.125	1.125	Papelera Española	300	320
Popular Español	1.490	1.490	DIVERSES		
Exterior	460	470	La seda de Barcelona	236	240
Zaragozano	—	—	Tubacex	180	198
Comercial Transatlántico	1.169	1.171	Camps	—	—
QUÍMIQUES			Telefónica	173,25	170
S.A. Cros	470	462	Sniace	255	262
Industrias Aragonesas	372	407	Autopistes	159,50	159,75
Española Carburos	595	590			
Española Petróleos	480	484			
Explosivos Río Tinto	299	302			

Canvi de divises facilitat per

CAIXA DE SABADELL

Divisa	Comprador	Venedor
1 Dòlar EUA	110,711	110,989
1 Dòlar canadenc	85,793	85,007
1 Dòlar australià	78,851	79,049
1 Franc francès	20,070	20,120
1 Lliura esterlina	201,902	202,408
1 Lliura irlandesa	180,175	180,626
1 Franc suís	83,236	83,444
100 Francs belgues	324,544	325,356
1 Marc alemany	67,865	68,035
100 Lires italianes	9,210	9,234
1 Florí holandès	60,396	60,548
1 Corona sueca	18,727	18,773
1 Corona danesa	17,653	17,697
1 Corona noruega	17,538	17,582
1 Marc finlandès	27,730	27,800
100 Xelins austríacs	965,492	967,908
100 Escuts portuguesos	81,997	82,203
100 lens japonesos	87,670	87,890
100 Dracmes grecs	85,293	85,507

Cotització de l'ecu (Brussel·les)

43,24	Francs belgues	2,06	Marc alemany
2,31	Florins holandesos	0,69	Llures esterlines
6,97	Francs francesos	1,519,16	Lires italianes
1,26	Dòlars estatunidencs	1,68	Francs suïssos
169,22	Escuts portuguesos	159,67	lens japonesos
	140,36	Pèssetes espanyoles	